

militært Anlæg. Dens Befolkning maa ikke udskrives eller uddannes til Militærtjeneste. Der maa ikke dør fremstilles noget som helst Vaaben eller Ammunition.

Disse Bestemmelers Iagttagelse skulde dernæst kontrolleres af Kommissærer, der udnævnes af Forbundsraadet, og som skal være bosat i Zonen. Endvidere indeholder Forslaget forskellige Bestemmelser til at vanskeliggøre Benyttelsen af Jernvejene i Zonen i Tilfælde af et pludseligt Angreb og angaaende Tilintetgørelsen af Jernbanelinier, der udelukkende er anbragt i strategiske Øjemed. I visse særlige Tilfælde skal der endog i Zonen anbringes et staaende Gendarmeri eller internationalt Politi.

Det forekommer den danske Delegation, at disse Forslag, der efter Delegationens Mening ikke nødvendigvis forudsætter en Ordning med Forsvarsforbund, fortjener den største Opmærksomhed. Særlig Tanken om Etableringen af afvæbnede Zoner, der jo allerede — om end i en lidt anden Form — havde faaet praktisk Anvendelse forinden Verdenskrigen, f. Eks. mellem Norge og Sverige og i visse Egne og Smaastater i Mellemeuropa, kan den danske Delegation give sin fulde Tilslutning, og den vilde anse Gennemførelsen deraf som et meget stort Fremskridt til Fredens Bevaring.

Det vilde efter Delegationens Opfattelse være overordentlig ønskeligt, at der, samtidig med den grundige Undersøgelse af de Cecil'ske Grundsætninger og Udkast, tillige kunde finde et fortsat Arbejde Sted paa Grundlag ogsaa af Forslag, der gaar ud paa en direkte, talmæssig Nedrustning i Overensstemmelse med Forbundspagtens Art. 8. Delegationens Medlemmer tillader sig i denne Forbindelse særlig at henvise til det af Lord Esher udarbejdede Forslag om en Indskrænkning af de landmilitære Rustninger og de paa Washington-Konferencen udarbejdede Overenskomster om en Indskrænkning af de sømilitære Rustninger. Endvidere skal man henlede Opmærksomheden paa de fra forskellige Sider fremsatte Tanker om at fremme Nedrustningsbestræbelserne gennem Vedtagelse af Forpligtelser til ikke at angribe andre Lande og Anerkendelsen af nye folkeretlige Regler, der frakender Krigen Evne til at skabe Ret til Landudvidelser eller Skadeserstatning og erklærer Fordele af denne Art, som opnaas ved militær Magtanvendelse, for retlig uvirksomme.

Efter den danske Delegations Opfattelse viser endelig ogsaa de i Versailles-Traktaten og de andre Fredstraktater indeholdte Bestemmelser om Nedrustningen i de overvundne Lande uden samtidig Fastsættelse af nye Former for militære Garantier for disse Lande, hvilke Veje og Maal Bestræbelserne for en effektiv Nedrustning bør have for Øje ogsaa i de andre Lande.

Det vilde efter Delegationens Mening være særdeles betænkeligt, om de ovennævnte nye Grundsætninger skulde stille sig hindrende i Vejen for en Fastsættelse af dette Arbejde paa en direkte, talmæssig Indskrænkning af Rustningerne under de i Forbundspagten fastsatte Vilkaar. De Garantier, som man fra dansk Side maa stræbe henimod, bør være en Udvikling af de mellemfolkelige retlige Faktorer og Forbundets Udvidelse til snarest muligt at omfatte ogsaa de Stater, som hidtil ikke har kunnet opnaa at blive Medlemmer deraf, ikke derimod Tilvejebringelsen af militære Alliancer. Der er sikkert al mulig Grund til fra dansk Side saa stærkt som muligt at understrege disse Synspunkter og søge dem ført frem ved den fortsatte Behandling af denne Sag.

Denne Redegørelse, der er undertegnet af den danske Delegations herværende Medlemmer, har endvidere været forelagt for og er godkendt af den kgl. Gesandt i Stockholm, Kammerherre Zahle, og den kgl. Gesandt i Bern, A. Oldenburg.

København, den 29. Maj 1923.

(sign.) L. Moltesen.

(sign.) F. J. Borgbjerg.

(sign.) P. Munch.

(sign.) Holger Andersen.